

Sygnatura akt III RC 179/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze III Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Mirosław Rogowski

Protokolant: Anna Lasko

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2017r. w Kamiennej Górze

sprawy z powództwa J. G. (1)

przeciwko J. G. (2)

o alimenty

I. zasądza od pozwanego **J. G. (2)** na rzecz **J. G. (1)** alimenty w kwocie 300,00 zł (trzysta złotych) miesięcznie, począwszy od 01 września 2017r. płatne do 15-go dnia każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki,

II. w pozostałej części oddała powództwo,

III. koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znosi,

IV. nakazuje pozwanemu, aby uiścił na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze) kwotę 180,00 zł tytułem kosztów sądowych,

V. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

III RC 179/16

UZASADNIENIE

Powódka J. G. (1) wniosła o zasądzenia od pozwanego J. G. (2) kwoty 1500 zł miesięcznie tytułem alimentów. W uzasadnieniu żądania twierdziła, że w październiku 2016 roku został między stronami orzeczony rozwód. W trakcie sprawy rozwodowej mąż zapewniał ją, że po rozwodzie będzie opłacał wszystkie media oprócz telewizji kablowej. W ostatnich tygodniach okazało się powstały zaległości w regulowaniu opłat, w tym także z tytułu czynszu za mieszkanie. Powódka od wielu lat choruje na cukrzycę, niedokrwistość, nadciśnienie. Jest w trakcie diagnostyki w związku z rozpoznaniem wirusem wątroby typu C. Aktualnie przebywa na zwolnieniu lekarskim, firma w której była zatrudniona uległa likwidacji. Pozostaje bez środków do życia, nie wykupuje leków, gdyż są za drogie, a stan jej zdrowia drastycznie się pogarsza. Mąż według jej wiedzy osiąga dochody około 6 000 - 7 000 zł.

W odpowiedzi na pozew J. G. (2) domagał się oddalenia powództwa. Zarzucił, że to nie rozwód spowodował pogorszenie sytuacji majątkowej powódki, a fakt upadłości firmy w której była zatrudniona. Powódka nie wykazała, że nie może podjąć pracy, że została uznana za niezdolną do pracy. Pozwany podniósł, że strony przed orzeczeniem rozwodu przez 4 lata pozostawały w separacji faktycznej, nie prowadziły wspólnego gospodarstwa domowego, nie rozmawiały ze sobą. Pozwany o chorobie żony dowiedział się dopiero w trakcie sprawy o rozwód. Wskazał ponadto, na posiadany przez powódkę w postaci współwłasności spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego położonego w k.przy J. S. 50, podnosząc że to on, mimo że powódka korzysta z lokalu w większym zakresie, ponosi wszelki koszty utrzymania mieszkania, uregulował także zaległości w opłatach.

Sąd ustalił:

Wyrokiem z 10 października 2016 roku Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze rozwiązał zawarte w dniu 17.09.1988r. małżeństwo stron J. G. (2) i J. G. (1) przez rozwód, bez orzekania o winie. Wyrokiem tym dokonał również podziału do korzystania między stronami lokalu mieszkalnego położonego w K. przy ul. (...).

dowód: wyrok – k. 1 1 akt IC 995 / 16

Wymieniony lokal jest przedmiotem spółdzielczego własnościowego prawa, nabytego przez małżonków do ich majątku wspólnego. Strony nie dokonały jeszcze podziału wspólnego majątku małżeńskiego, postępowania sądowe w tej sprawie jest w toku.

dowód: wydruk książki wieczystej (...)

Po rozwodzie powódka pracowała przez 2 tygodnie. Następnie przebywała na zwolnieniu lekarskim. U powódki rozpoznano przewlekłe wirusowe zapalenie wątroby C. Z powodu uszkodzenia wątroby i jej zapalenia jest diagnozowana i leczona, rokowania są niepewne. W związku chorobą była hospitalizowana. Powódka choruje także na nadciśnienie tętnicze i cukrzycę. Leczenie wymaga przyjmowania zastrzyków i innych leków. Powódka ma zostać objęta leczeniem w Poradni (...) w W.. Od lipca 2016r. pobierała zasiłek chorobowy w kwocie 1.200 zł. Orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 4.05.2017r. została uznana za niezdolną do pracy. Ustalono jej uprawnienie do świadczenia rehabilitacyjnego na okres 5 miesięcy. Od 15 maja 2017r. wysokość zasiłku wynosi 930 zł. W grudniu 2016r. powódka otrzymała odprawę w kwocie 3.600 zł. Nie ma innych dochodów. Czasem pomagają jej finansowo rodzice. Nie stać jej na wykup wszystkich zaleconych leków - części recept nie realizuje. Miesięczny koszt wszystkich lekarstw to kwota około 500 zł. Ponosi także koszty związane z dojazdem do szpitala w W. raz, dwa razy w miesiącu. Powódka ma zaleconą dietę wysokobiałkową, której koszt szacuje na 600 zł miesięcznie. Koszty związane z zamieszkiwaniem we wspólnym lokalu stron ponosi wyłącznie pozwany. Powódka ponosi jedynie opłaty za „kablówkę”. Ponadto spona zaciągnięty jeszcze w trakcie małżeństwa stron kredyt w kwocie 420,07 zł miesięcznie.

dowód: zaświadczeni a lekarskie – koperta k. 62, karta informacyjna leczenia szpitalnego - kserokopia k.5, karta wizyty k.33, niezrealizowane recepty z adnotacjami na odwrocie k.36-46

harmonogram spłaty kredytu k.47, przesłuchanie powódki k.48, 78 v.

Pozwany J. G. (2) jest zatrudniony na pełen etat jako kierowca samochodu ciężarowego w Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w P.. Jego zarobki brutto w okresie od stycznia 2017r do maja 2017r. wynosiły miesięcznie 3 327,51 zł, netto 2 390, 09 zł. Poza wynagrodzeniem pozwany otrzymuje zwrot kosztów delegacji średnio miesięcznie w wymienionym okresie była to kwota 5368,07 zł. Poza opłatami za mieszkanie i media w kwocie około 800 zł, spona kredyty łącznie około 1100 zł miesięcznie. Opłaca telefon komórkowy 150 zł miesięcznie oraz ubezpieczenie 60 zł miesięcznie.

dowód: przesłuchanie pozwanego k.78, zaświadczenie o zarobkach k. 67 harmonogram spłaty kredytów k.74,75

Sąd zważył:

Art. 60 k.r.o. reguluje obowiązek alimentacyjny pomiędzy rozwiedzionymi małżonkami, który jest kontynuacją powstałego w wyniku zawarcia małżeństwa obowiązku wzajemnej pomocy w zakresie utrzymania. Zgodnie z art. 130 k.r.o. obowiązek byłego małżonka dostarczania środków utrzymania drugiemu małżonkowi wyprzedza obowiązek alimentacyjny krewnych tego małżonka. Zakres i podstawa obowiązku alimentacyjnego rozwiedzionego małżonka uzależnione są od treści orzeczenia rozwodowego, a konkretnie stwierdzenia przez sąd rozwodowy winy małżonków w rozkładzie pożycia.

Małżeństwo stron rozwiązane zostało bez orzekania o winie. W grę wchodzi zatem tzw. zwykły obowiązek alimentacyjny, o jakim mowa w art. 60 § 1 k.r.o. Warunkiem powstania obowiązku alimentacyjnego J. G. (2) wobec J. G. (1) jest zatem występowanie po jej stronie stanu niedostatku. Zakres tego obowiązku kształtuje natomiast relacja usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego do możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego.

Pojęcie niedostatku nie jest prawnie uregulowane. Próby jego zdefiniowania podejmowała natomiast wielokrotnie judykatura i doktryna prawa rodzinnego. Wyrażane przez nie poglądy pozwalają na przyjęcie uogólnionej definicji niedostatku jako takiego stanu, w którym osoba nie może zaspokoić swoich podstawowych potrzeb życiowych (egzystencjalnych, duchowych, zachowania zdrowia i innych) swoim staraniem, z wykorzystaniem swoich atutów (wykształcenia, wiedzy, doświadczenia, stanu zdrowia, zaangażowania itp.).

W ocenie Sądu dokonane wyżej ustalenia faktyczne dają podstawę do przyjęcia, że J. G. (1) znajduje się w niedostatku. Jedynym jej stałym źródłem utrzymania jest świadczenie rehabilitacyjne w wysokości 930 zł. Jest to kwota obiektywnie niska nawet dla zaspokojenia zwykłych, typowych potrzeb egzystencjalnych. Tymczasem sytuacja zdrowotna powódki skutkuje koniecznością ponoszenia dodatkowych wydatków na leczenie. Z przedłożonej dokumentacji medycznej wynika bowiem, że cierpi ona na rozmaite schorzenia, w tym przede wszystkim na przewlekłe wirusowe zapalenie wątroby. Konsekwencją powyższego jest konieczność leczenia pociągającego znaczne wydatki. Wysokość otrzymywanych przez powódkę dochodów nie pozwala jej na wykup leków zapisywanych przez lekarzy, co potwierdza przedłożony do akt szereg niezrealizowanych recept, z adnotacją na ich odwrocie o cenie leków. Dodatkowo powódka z tak niskiego świadczenia spłaca jeszcze kredyt w kwocie 420 zł miesięcznie. Możliwości pozwanego pozwalają na wsparcie finansowe żony w związku z jej niedostatkiem, w określonym zakresie w formie świadczeń alimentacyjnych na pokrycie choć w części usprawiedliwionych potrzeb, wynikających w szczególności ze stanu zdrowia. Pozwany z tytułu zatrudnienia jako kierowca samochodów ciężarowych osiąga dość znaczne dochody. Poza wynagrodzeniem wynoszącym od stycznia 2017r. do maja 2017r. netto 2 390,09 zł, otrzymuje zwrot kosztów delegacji średnio miesięcznie w wymienionym okresie była to kwota 5368,07 zł. Mając na uwadze otrzymywane przez pozwanego dochody jak i ponoszone wydatki, Sąd uznał, że jest on w stanie płacić na rzecz powódki alimenty w wysokości po 300 zł miesięcznie. Ustalając wysokość tej kwoty sąd miał na uwadze także okoliczność, że pozwany partycypuje już w kosztach utrzymania powódki poprzez fakt, że w całości ponosi opłaty za zajmowanie wspólnie przez strony mieszkanie oraz korzystanie z mediów, dzięki czemu powódka nie ponosi w aktualnym stanie rzeczy żadnych wydatków na potrzeby związane z mieszkaniem i opłacaniem mediów. Z tych też przyczyn dalej idące powództwo podlegało oddaleniu. Sąd zasądził alimenty od września 2017 r. przyjmując, że do tego czasu powódka mogła zaspokajać część swoich usprawiedliwionych potrzeb ze środków uzyskanych z odprawy w kwocie około 3.600 zł uzyskanej w związku z utratą zatrudnienia.

O wzajemnym zniesieniu pomiędzy stronami kosztów procesu orzeczono z uwagi na jedynie częściowe uwzględnieniu powództwa, na podstawie art. 100 k.p.c.

Postanowienie o obowiązku uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa przez pozwanego części opłaty sądowej wydano na podstawie art. 113. ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono na podstawie art. 333 par.1 pkt 1 k.p.c.